

Arrest

**nr. 340 637 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 26 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 24 april 2024, diende op 25 april 2024 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden in Griekenland genomen op 1 en 3 oktober 2023 en in Duitsland op 1 mei 2024 (Eurodac). Omdat verzoeker naar Duitsland reisde werd hij geacht afstand te hebben gedaan van het eerste verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 30 oktober 2024 kwam verzoeker België opnieuw binnen. Op 31 oktober 2024 diende hij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 11 september 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek wegens bescherming in een andere EU-lidstaat (Griekenland). Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 15 september 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/10/2024

Overdracht CGVS: 07/03/2025

U werd op 5 augustus 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.44 uur tot 15.29 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Pascal NGENZEBUHORO, loco Meester Hugues DOTREPPE, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Palestijnse nationaliteit te beschikken en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren in de stad Khan Younis en heeft daar uw volledige leven in Palestina gewoond. U heeft het middelbaar afgewerkt en heeft een korte tijd als groenteverkoper in Gaza gewerkt.

U bent op 16 juni 2023 omwille van de algemeen slechte toestand uit Gaza vertrokken. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland, waar u op 26 juni 2023 toekwam. U vroeg op 4 oktober 2023 in Griekenland internationale bescherming aan en werd daar op 26 oktober 2023 erkend in de hoedanigheid van vluchteling. U heeft een Griekse verblijfsvergunning die geldig is tot 25 oktober 2026 en een Grieks reisdocument dat geldig is tot 27 januari 2029.

In Griekenland ondervond u problemen op het vlak van huisvesting, tewerkstelling, medische behandeling en veiligheid. Omwille van deze problemen besloot u op 24 april 2024 het land te verlaten.

U kwam dezelfde dag in België toe en diende op 25 april 2024 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Gezien u geen opvangcentrum werd toegewezen door de Belgische autoriteiten en u geen ander onderdak had, besloot u uw procedure niet af te wachten en reisde u op 1 mei 2024 naar Duitsland, waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Gezien men in het Duits opvangcentrum rookte, drugs gebruikte en u last had van migraine, besloot u de beslissing van de Duitse asielinstanties niet af te wachten en verliet u op 30 oktober 2024 het land.

U kwam diezelfde dag wederom toe in België en diende op 31 oktober 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Griekenland alle trauma's die u daar de eerste keer heeft meegemaakt.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw Griekse documenten, Belgische psychologische attesten betreffende uzelf, Palestijnse documenten van uzelf en uw familieleden, foto's van jullie woning in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Daar waar u op het persoonlijk onderhoud stelt moe te zijn, geeft u ondubbelzinnig aan weldegelijk in staat te zijn het gesprek te voeren (CGVS, p.1). Betreffende uw migraine en psychische klachten heeft u nergens tijdens het onderhoud melding gemaakt dat u enige problemen zou hebben ondervonden. Tevens werd u uitdrukkelijk aangegeven dat u op ieder moment om welke reden dan ook een pauze mocht vragen (CGVS, p.2).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk de EUODAC-hit (zie administratief dossier), uw verklaringen bij de DVZ (zie "bijkomende vragen M-status Griekenland"), uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna CGVS) en de informatie die het CGVS uit Griekenland heeft ontvangen (zie bijlage), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote

kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwendingheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

1. U beschikt over de nodige Griekse documenten om een stabiel leven in Griekenland op te bouwen:

Uit uw dossier blijkt dat u over een ADET en een Grieks reisdocument beschikt (bijlage; document 1). Uw ADET is geldig tot 25 oktober 2026 en uw Grieks reisdocument is geldig tot 27 januari 2029. U mag bijgevolg legaal in Griekenland verblijven en er eveneens legaal in-en-uit reizen.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland).

Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Gezien u over een ADET beschikt, beschikt u aldus ook over een AFM.

2. U heeft een uiterst korte tijd in Griekenland doorgebracht:

U verklaart op 26 juni 2023 in Griekenland te zijn toegekomen en daar op 23 april 2024 te zijn vertrokken (CGVS, p.6). Bij de Griekse asiendiensten verklaarde u echter op 26 september 2023 het land te zijn binnengekomen (bijlage, p.4), wat een waarschijnlijker datum is gezien u daar op 4 oktober 2023 internationale bescherming heeft aangevraagd (bijlage 1).

Ervan uitgaand dat u op 26 juni in Griekenland bent toegekomen en op 23 april bent vertrokken, betekent dit dat u amper tien maanden in Griekenland heeft doorgebracht. Ervan uitgaand dat u op 26 september 2023 in Griekenland bent toegekomen, betekent dit dat u slechts zeven maanden in Griekenland heeft verbleven. U geeft echter aan dat u ongeveer twee maanden in het opvangcentrum heeft verbleven vooraleer u daar werd buitengezet omdat u een verblijfsvergunning had, waardoor gesteld kan worden dat u in totaal slechts acht of vijf maanden met verblijfspapieren in Griekenland heeft doorgebracht.

Het spreekt voor zich dat u zich na een dermate korte tijd nog geen wegwijs kon maken in uw nieuw gastland.

De vaststelling dat u na een dermate korte tijd tot de conclusie kwam dat het onmogelijk voor u was om een leven in Griekenland op te bouwen getuigt van een weinig oprechte motivatie ter uwer zijde om zich daar te integreren.

3. Werkgelegenheid in Griekenland:

U geeft aan dat u twee maanden in Griekenland heeft gewerkt als sinaasappelplukker (CGVS, p.10-p.11). U verklaart dat u nooit naar andere jobs heeft gezocht gezien iemand u zei dat u een AMKA en AFM nodig had om te mogen werken. U stelt dat u niet wist hoe deze documenten moest aanmaken en dat u toen minderjarig was (CGVS, p.11). U verklaart dat u "niets" deed in de dagen dat u niet werkte (CGVS, p.12).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij de Griekse autoriteiten aangaf geboren te zijn op [...]december 2004, in plaats van [...]december 2005 zoals u in België verklaarde (zie bijlage). Volgens de geboortedatum die u in Griekenland aangaf was u dan ook meerderjarig gedurende uw tijd in Griekenland en zou van u dus ook verwacht mogen worden dat u zich daar toen naar gedroeg, zoals bijvoorbeeld het in orde brengen van de nodige documenten om te mogen werken in Griekenland. Verder werd hierboven reeds aangehaald dat, gezien u na 31 december 2020 in Griekenland internationale bescherming heeft aangevraagd, u weldegelijk over een AFM kon beschikken in Griekenland. Ten slotte dient vastgesteld te worden dat u klaarblijkelijk geen enkele poging heeft ondernomen om buiten uw werk als sinaasappelplukker een stabiele inkomstenbron te vinden in Griekenland. U toont bijgevolg niet aan dat u geen werk in Griekenland kon vinden omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen. Het spreekt immers voor zich dat u geen werk kan vinden indien u hier niet om zoekt.

4. Huisvesting in Griekenland:

U geeft aan dat u na uw vertrek uit het opvangcentrum in Griekenland twee à drie maanden op straat heeft geslapen vooraleer u onderdak vond bij uw werkgever (CGVS, p.10). U stelt dat u geen woonplek probeerde te zoeken omdat u geen geld had en dat u de Griekse autoriteiten eveneens geen hulp heeft gevraagd gezien u niet wist waar u dit moest doen (CGVS, p.10).

Zoals hierboven reeds besproken toont u niet aan dat u geen inkomen in Griekenland had omwille van redenen buiten uw eigen wil om. Uit uw verklaringen blijkt dat het gegeven dat u geen woonplek in Griekenland had daar volledig uit voortvloeit. Tevens heeft u geen enkele stap ondernomen om hulp van de Griekse autoriteiten te bekomen met betrekking tot huisvesting. Bijgevolg toont u niet aan dat u geen stabiel onderdak in Griekenland kon bekomen omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen.

5. Medische zorgen in Griekenland en zelfredzaamheid:

U geeft aan dat u reeds in Gaza last had van migraine en trillingen in uw benen en handen (CGVS, p.9-p.10; verklaringen DVZ eerste verzoek, punt 29). U stelt dat de trillingen in uw benen en handen niet gelinkt zijn aan uw migraine (CGVS, p.10). U heeft in Gaza nooit enige stappen ondernomen betreffende de trillingen in uw benen en handen (CGVS, p.10). In België bent u met deze klachten naar de dokter in het opvangcentrum geweest, deze heeft u medicatie voorgeschreven maar u ervaart nog steeds klachten. U bent momenteel aan het wachten op een afspraak met de neuroloog (CGVS, p.12). U legt geen medische attesten neer ter staving van deze klachten.

Toen u deze medische klachten ging melden bij werknemers in het Grieks opvangcentrum gaven ze u pijnstillers (CGVS, p.9-p.10). Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat u met uw medische klachten naar de Griekse autoriteiten ging en dat deze u medicatie gaven, ondanks dat deze (initiële) behandeling al-dan-niet ontoereikend was. Eenmaal u buiten het opvangcentrum was verklaart u éénmaal naar een Grieks ziekenhuis te zijn geweest. U stelt dat men u daar enkel tegen betaling wou helpen en dat u uw medische zorgen niet kon betalen (CGVS, p.12).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA_GR2023Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03RSABIP.pdf>).

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : <https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR2023-Update.pdf>; Refugee.info Greece Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : <https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH-BROCHURE.pdf>). Hiermee geconfronteerd, stelt u louter dat u geen AMKA had (CGVS, p.12). U toont bijgevolg niet aan dat u geen medische zorgen in Griekenland kon bekomen omwille van redenen buiten uw eigen wil om.

U legt geen medische attesten neer ter staving van de trillingen in uw benen en handen en uw migraine, waardoor deze zelfverkleerde problemen als niet meer dan blote beweringen kunnen worden gezien. Verder toont u niet aan dat u omwille van deze medische klachten enige intensieve of complexe behandeling dient te volgen die in Griekenland niet voorhanden zou zijn.

U geeft eveneens aan dat u aan psychische klachten leidt zoals trauma, angst, slaapproblemen en stressproblemen (CGVS, p.13). U bent in België in behandeling bij een psycholoog (CGVS, p.13). U legt psychische attesten neer ter staving van uw klachten (document 2). In deze attesten geeft uw psycholoog aan dat u aan PTSD leidt en dat u de problemen ondervindt die u heeft beschreven. Er dient echter opgemerkt te worden dat uw psychische attesten geen melding maken van enige medicatie of behandeling die u omtrent deze diagnose dient te volgen. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u omwille van uw PTSD een zware, complexe of intensieve behandeling nodig zou hebben die in Griekenland niet voorhanden is.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

6. Kennis van de Griekse taal:

U geeft aan geen Grieks te kunnen spreken (CGVS, p.11). Gevraagd of u ooit enige poging heeft ondernomen om Grieks te leren, stelt u dat er geen scholen waren en dat het via uw gsm niet lukte omdat u niet altijd verbinding had toen u op straat sliep (CGVS, p.11).

Er dient opgemerkt te worden dat het aanleren van een nieuwe taal geen automatische verplichting is die het gastland toekomt. Er mag van een erkende vluchteling verwacht worden dat deze de nodige stappen onderneemt om zich de taal van zijn nieuw gastland eigen te maken, ondanks dat het aanleren van een nieuwe taal vanzelfsprekend niet makkelijk is.

De vaststelling dat u gedurende uw tien à zeven maanden in Griekenland geen enkele stap heeft ondernomen om Grieks te leren wijst wederom op een weinig oprechte motivatie ter uwer zijde om zich te integreren en een leven op te bouwen in Griekenland.

7. Geweldsincidenten in Griekenland:

U geeft aan dat u in het Grieks opvangcentrum het slachtoffer was van politiegeweld (CGVS, p.13). U stelt dat de politie tussenkwam toen er ruzies waren tussen meerdere asielzoekers, dat de politie jullie toen schopten en dat ze tegen jullie riepen (CGVS, p.13). U stelt dat de politie toen dacht dat u bij het gevecht betrokken was en dat u dergelijke incidenten tweemaal heeft meegemaakt in Griekenland (CGVS, p.13-p.14).

Het gegeven dat u gedurende uw tien à zeven maanden in Griekenland tweemaal al-dan-niet onterecht betrokken was bij een politie interventie toen deze tussenkwamen bij een gevecht, hetgeen algemeen geweten gepaard gaat met het nodige duw-en-trek-werk door de ordediensten, wijst niet op enige discriminatorische behandeling van de Griekse autoriteiten naar u toe. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u gedurende uw verblijf in Griekenland op veelvoudige, structurele of onredelijke wijze het slachtoffer bent geweest van politiegeweld, noch dat de Griekse politie het op u als individu of als zijnde asielzoeker gemunt had. Een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Griekenland omwille van deze reden is bijgevolg niet aannemelijk.

U geeft verder aan dat u buiten het opvangcentrum in Griekenland éénmaal een fysieke confrontatie had met enkele Afghanen op straat, waarbij deze u sloegen (CGVS, p.14). U geeft aan dit nooit aan de Griekse autoriteiten te hebben gemeld gezien u niet wist hoe u dit moest doen (CGVS, p.14).

Het spreekt voor zich dat u geen bescherming van de Griekse autoriteiten kan bekomen als u hier niet om vraagt. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de Griekse autoriteiten u enige bescherming hebben geweigerd of dat u deze in Griekenland niet kan bekomen. Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw problemen met deze Afghaanse mensen zich beperken tot een eenmalige, ongelukkige gebeurtenis. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze personen u structureel zouden hebben bedreigd of u zouden viseren bij terugkeer naar Griekenland. Bijgevolg is een vrees voor vervolging omwille van uw eenmalige problemen met deze Afghaanse mensen eveneens niet aannemelijk.

8. De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen:

Betreffende uw Griekse documenten (document 1) kan gezegd worden dat deze hoogstens aantonen dat u over een status in Griekenland beschikt, hetgeen hier niet betwist wordt. Uw psychische attesten (document 2) werden hierboven reeds besproken. De Palestijnse documenten van u en uw familieleden (document 3) en de foto's van Gaza (document 4) zijn niet relevant in uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikels 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de Procedurerichtlijn). Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 , 48/7, 48/9 § 4, van de wet van 15.12.1980. en 57/6 § 3, eerste lid 3° van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; Schending van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet. Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht, principes van machtsoverschrijding; Schending van artikel 3 van de Conventie van de Mens getekend te Rome op 04.11.1950; (EVRM) Schending van artikel 4 Van de Charte”.

Het CGVS stelt ten onrechte dat verzoeker geen elementen kenbaar zou hebben gemaakt die bijzondere procedurele noden zouden rechtvaardigen, terwijl verzoeker elementen bekend heeft gemaakt die wijzen naar psychologische problemen. Er diende wel degelijk bijzondere procedurele noden in rekening te worden gebracht, niet alleen gedurende verzoekers verhoor, maar ook ter beoordeling van het risico in geval van terugkeer naar Griekenland.

Verzoeker vertoont psychische stoornissen naar aanleiding van het parcours, voornamelijk omwille van de oorlog in Gaza. Hij heeft gesteld geen medische hulp te hebben gekregen in Griekenland omdat hij de kosten niet kon dragen voor een consultatie, moest 180 euro betalen en heeft ervan moeten afzien.

Het trauma was reeds in Gaza aanwezig en is verergerd omwille van het verdere parcours, van het verlies van één broer en één zusje, van de constante vrees dat nieuwe slachtoffers vallen.

Verzoeker heeft twee psychologische attesten neergelegd waarbij vastgesteld werd dat hij aan een PTSS lijdt en verder in behandeling dient te blijven. Heel concreet dient te worden vastgesteld dat naast de meer klassieke vaststellingen de specialist wijst op de sociale afzondering van verzoeker, voornamelijk uit angst.

Zo stelt de specialist dat verzoeker zelf niet voor een afspraak bij de dokter kan zorgen, gewoon omdat hij niet in staat is in de file aan te schuiven, omdat hij daar eigenlijk vastzit tussen mensen, en dat hij evenmin over de nodige energie beschikt om te eten, hetgeen duidelijk de zelfredzaamheid aantast ter beoordeling van het risico voor vergaande deprivatie in geval van terugkeer naar Griekenland, waar het CGVS geenszins betwist noch uitsluit dat verzoeker zich in een heel moeilijke situatie zou kunnen bevinden.

Hij heeft heel bescheiden gewezen op de moeilijke situatie die hij heeft ondergaan in Gaza: de moeilijke levensomstandigheden, de stress, de vrees en het trauma, de bekommernis voor het achtergebleven gezin in Gaza, de vernieling van de woonst en regio, de vrees voor het gezin, de bombardementen enzovoort. Dat heeft verzoeker uiteraard niet uitgebreid kunnen weergeven in een heel kort interview, op enkele pagina's neergeschreven en waarvan de helft besteed werd aan algemeenheden, in het kader van een heel gericht onderzoek waarbij van meet af aan gesteld werd dat het onderhoud Gaza niet zou betreffen, hetgeen *de facto* een groot deel van de gevoelige onderwerpen uitsloot die voor depressie zorgen.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en van het persoonlijk onderhoud. Dat hij niet alleen twee psychologische attesten neergelegd heeft, maar ook een medisch attest dat eveneens op 1 augustus 2025 opgesteld werd. Dat men moeilijk inziet waarom verzoeker beide documenten niet zou hebben voorgelegd. Voor alle veiligheid legt hij thans de drie documenten voor (verzoekschrift, stukken 3-5).

Hopelijk zal verzoeker nog een verslag van de neuroloog kunnen voorleggen, vermits hij naar een specialist is doorverwezen. Het onderzoek naar de reden en oorsprong van de trillingen in de bovenste en onderste ledematen zal na een neurologische check-up plaatsvinden, hetgeen een tijdje kan duren gelet op de nodige tijdsperiode om bij een specialist een afspraak te krijgen.

In dit verband dient zeker naar de bijzondere kwetsbaarheid te worden gewezen, alsook de jonge leeftijd. Verzoeker is als minderjarige vertrokken en had reeds tal van escalaties van geweld achter de rug, *cfr.* de oorlog van mei 2021, die men tegenwoordig bijna vergeten is ten aanzien van de thans lopende oorlog en genocide.

Verzoeker citeert uit een artikel van Artsen Zonder Grenzen. Verzoeker heeft elementen aangegeven waaruit duidelijk een gestoorde geestestoestand kan worden afgeleid, te wijten aan de dramatische gebeurtenissen die hij beleefd heeft en blijft beleven, hetgeen het trauma blijft voeden en het haast ondraaglijk maakt.

De «*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*» voorziet dat ook rekening dient te worden gehouden met de context van het geboorteland. Verzoeker citeert hieruit.

Dat de verstoorde geestestoestand van de Palestijnen uit Gaza *in casu* niet kan worden betwist, gelet op de lopende oorlog in Gaza en de gekende gruwelijkheden die aldaar plaatsvinden en openbaar bekend zijn. Die gestoorde geestestoestand is voor ieder redelijk mens evident en dient niet te worden bewezen door een lopende procedure met aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat de bijzondere kwetsbaarheid omwille van de psychische storingen een versoepeling tot gevolg moet hebben. De redelijke zelfredzaamheid die verzoeker eerder in Griekenland nog heeft kunnen tonen, is geen aanwijzing dat hij die thans nog kan betonen, gelet op de cumulatieve negatieve, traumatiserende ervaringen die verzoeker inmiddels heeft moeten meemaken, en die hij thans dagelijks nog moet meemaken.

Het CGVS houdt met de persoonlijke mentale toestand geen rekening, en evenmin met de economische toestand van Griekenland, een crisistoestand die niet ernstig onderzocht werd. Dit laat ongewijzigd dat verzoeker sowieso geen staatshulp kreeg, tolk en advocaat, om dat te begrijpen en de nodige stappen in gang te stellen, en dat hij niet afhankelijk kan zijn van de al dan niet bestaande hulp die door associaties geboden wordt: hun middelen zijn beperkt en het aantal aanvragen heel hoog, vermits alle migranten al dan niet erkend dezelfde behoeften hebben aan eten, drank, zorg, opvang, ... en dat de overheid zijn verplichtingen niet nakomt.

Uit de beslissing kan niet worden afgeleid dat dit onderzoek voldoende ernstig verricht werd. Dit laat tevens ongewijzigd dat verzoeker Griekenland verlaten heeft met de Griekse documenten, doch dat hij nooit over

een officieel adres heeft beschikt. Dat verzoeker zijn Griekse documenten niet vernietigd heeft, maar dat hij van oordeel is dat hij die sowieso zou moeten laten hernieuwen vermits hij nooit een officiële woning heeft gehad, hij heeft langdurig Griekenland verlaten, hetgeen ook geweten is van de Griekse autoriteiten dankzij het CGVS.

Daarnaast is het ook zo dat de Griekse documenten de juiste geboortedatum niet vermelden: verzoeker staat als geboren op [...] oktober 2004 daar waar hij op [...] december 2005 geboren werd. Bij hernieuwing van de documenten – hetgeen reeds meer dan één jaar in beslag kan nemen – zou een verbetering van de identiteitsgegevens nog zeker een bijkomende aanzienlijke tijdsspanne nemen, tijdens dewelke de jongeman helemaal geen rechten zou hebben, tenzij dat hij niet kan worden uitgezet.

Dat de verzoekende partij dus ook een specifiek probleem heeft dat niet toelaat te stellen dat de verzoekende partij thans nog steeds over een ADET zou beschikken in geval van terugkeer naar Griekenland, vermits zij sedert de aflevering van haar ADET Griekenland verlaten heeft. Het CGVS stelt niettemin dat zij die gemakkelijk kan verkrijgen. Dat het CGVS echter geen volledige noch voldoende nauwkeurige lezing maakt van de informatie. Dat de verzoekende partij informatie voorlegt dat indien inderdaad tegenwoordig de afgifte van de ADET de afgifte van een AMKA met zich meebrengt, houdt dit niet in dat beide documenten samen en gelijktijdig worden afgegeven.

Dat inderdaad controles uitgevoerd worden vóórdát het fiscaalregistratienummer afgegeven wordt en dat de afgifte aan bepaalde voorwaarden beantwoordt, waaronder een officieel adres en een effectief adres. Dat de verzoekende partij, zoals de meeste BIP's, geen werkelijk en effectief officieel adres had. Zij ontkent geenszins documenten te hebben ontvangen, de ADET en het paspoort. Zij beschikte niet over een AFM noch over AMKA die ze nooit heeft ontvangen. Uit de voorgelegde documenten blijkt dat wat betreft de ADET het document nog geldig is.

Daarnaast dient te worden benadrukt dat het vereiste adres effectief dient te zijn, hetgeen betekent dat de verzoekende partij er kan worden gevonden op het ogenblik dat een controle uitgevoerd wordt door de politie of het bevoegd orgaan. Het is dezelfde procedure als het bezoek van de wijkagent in België. Welnu, daar de verzoekende partij thans in België verblijft en dus niet meer op het grondgebied van Griekenland, kan haar verblijf sowieso niet meer effectief zijn. Evenmin kan Griekenland hiervan niet op de hoogte zijn: het CGVS vraagt en verzoekt inderdaad Griekenland naar de status van de man, precies omdat de man in België is.

Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande de AFM en AMKA. Hieruit volgt dat noch AMKA noch AFM automatisch afgegeven worden en automatisch geactiveerd worden. Men kan inderdaad een nummer AMKA hebben doch dat niet geactiveerd is en waarmee men dus nergens terecht kan. Steeds blijft het probleem onopgelost, vermits aan de basis een legaal en effectief adres nodig is, hetgeen voor daklozen of bewoners van kraakpanden onmogelijk is.

Wat betreft de psychische zorg geeft de informatie te kennen dat men inderdaad tot medicatie kan geraken, doch enkel en alleen als een psychiater dat voorschrijft, hetgeen inhoudt dat men aan een specialist moet geraken, hetgeen niet mogelijk is zonder AMKA, tenzij men die met eigen middelen betaalt, hetgeen uitgesloten is.

Niettemin stelt het CGVS dat zelfs het hernieuwen van papierdocumenten minstens vier maanden in beslag kan nemen. Vier maanden gedurende dewelke de verzoekende partij zeker theoretische rechten heeft, maar die zij concreet niet kan laten gelden. Dat bijgevolg, minstens gedurende een periode van vier maanden, de verzoekende partij geen toegang zal hebben tot werk, tot de mogelijkheid zich als werkzoeker te laten registreren, geen toegang zal hebben tot zorg, vermits zij geen documenten kan voorleggen aan de betrokken diensten, hetgeen uiteraard gevraagd wordt. In het ziekenhuis kent men enkel de papieren versie van de definitieve mutualiteitskaart en houdt men geen rekening met voorlopige documenten, *a fortiori* wanneer geen documenten kunnen worden voorgelegd, *cfr. infra*.

Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande de situatie in Griekenland, krantenartikelen, alsook uit een statement van Petra De Sutter.

Het is niet aanneembaar dat het CGVS zich beperkt tot de vaststelling dat de verzoekende partij zich in het verleden heeft kunnen behelpen om in haar dagelijkse behoeften te voorzien en dat zij onvoldoende moeite gedaan heeft om aan documenten te geraken of om te weten hetgeen zij met die documenten kon doen, zonder echter onderzoek te voeren naar de mogelijkheden op de dag van vandaag, gelet op de verstrengde regels in Griekenland, het toenemende racisme, de verslechterde fysieke en psychische toestand van de verzoekende partij om effectief tot een woning, werk of zorg te geraken.

Het CGVS stelt ten onrechte dat zowel in Gaza als in Griekenland de verzoekende partij steeds gewerkt heeft en trekt daaruit het besluit dat zij zelfredzaam is en concreet haar plan heeft kunnen trekken in moeilijke

omstandigheden, zodat er geen reden bestaat om te denken dat zij zo niet voort zal kunnen doen. Dat de verzoekende partij inderdaad steeds naar werk heeft uitgekeken maar dat zij van dat werk niet kon leven, noch in Gaza, noch in Griekenland, wat de reden is waarom zij beide landen heeft moeten verlaten, onverminderd de redenen die te maken hebben met veiligheid of racisme of beiden.

Dat de situatie in Gaza en Griekenland helemaal niet te vergelijken is ondanks bepaalde gelijkaardige punten. Dat er in Griekenland geen werkgelegenheid bestaat voor iedereen en dat het aantal migranten en BIP's in Griekenland heel hoog is ten aanzien van hetgeen het land bieden kan, al zou er een politieke wil bestaan om een oplossing te zoeken, hetgeen de verzoekende partij betwist. Mits uitbuiting, namelijk een heel laag loon voor een hoog aantal uren werk, kan eventueel nog werk gevonden worden tijdens het hoogseizoen, maar dat werk kunnen volhouden is niet haalbaar.

De verzoekende partij was mentaal kapot en fysiek totaal uitgeput. Verder dient te worden vastgesteld dat het CGVS het nakomen door Griekenland van haar verplichtingen dient te toetsen, niet het financieel vermogen van verenigingen, naasten of vrienden die zelf in precare toestand verkeren. Indien tijdelijke hulp af en toe mogelijk is, al dan niet in de vorm van een schenking of lening, kan die materiële steun niet op regelmatige basis worden ingesteld omdat dit materieel niet haalbaar is.

De verzoekende partij heeft concreet veel inspanningen geleverd om aan werk te geraken. Zij heeft alles aanvaard wat zij kon, heeft hard werk verricht en is ook slachtoffer geweest van slechte en onveilige werkomstandigheden, al dan niet gelinkt aan informeel werk. *In casu* had de verzoekende partij informeel werk in een landbouwzaak, een appelsienenboomgaard, waar zij de pluk deed en ter plaatse in een tuinhuisje werd gelogeed waar het binnen regende. De verzoekende partij heeft 0,40 eurocent ontvangen per container van ongeveer 1 m³ die zij met appelsienen vulde; dat de werkomstandigheden helemaal niet naar de normen waren. Het werk verliep in de hitte en bijna zonder pauze. Er was geen lunchpauze en de baas van de ploeg zorgde ervoor dat het werk zo snel mogelijk verricht werd. Water was amper ter beschikking.

Uit niks blijkt dat het CGVS de concrete realiteit van Griekenland toetst: hetzij omdat er geen daadwerkelijk uitzendbureau bestaat omdat er geen werk aan te bieden is, hetzij enkel heel tijdelijk en meestal seizoensgebonden.

Verzoeker citeert uit artikelen aangaande de arbeidsmarkt en werkloosheidsgraad in Griekenland. Verzoeker stelt dat erkende vluchtelingen precies alle criteria vervullen om in extreme armoede te geraken.

De commissaris-generaal beperkt zich inderdaad tot een louter gestereotypeerde verwijzing naar de relevante feiten van de procedure en een theoretische uiteenzetting i.v.m. het feit dat naargelang het land binnen de EU en naargelang de mensen binnen een land, de toestand van de mensen grondig kan verschillen wat betreft hun materieel vermogen en dat dit niet eigen is aan de status van vluchteling, doch algemeen toepasbaar. Dat de verzoekende partij echter niet "enke" om de materiële toestand en omstandigheden van opvang klaagt doch vernederende en onmenselijke levensvoorwaarden aanklaagt. In Griekenland kreeg zij geen kans om noemenswaardige levensvoorwaarden te krijgen waarmee zij redelijk kon verwachten dat na enkele moeilijke jaren zij gewoon zou kunnen leven in een niet- mensenonterende context. Dat de verzoekende partij echter niet "enke" om de materiële toestand en omstandigheden van opvang in Griekenland klaagt doch vernederende en onmenselijke levensvoorwaarden aanklaagt.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het EHRM, alsook naar de UNHCR, aangaande de toegang tot werk in Griekenland voor vluchtelingen.

De verzoekende partij heeft op dit moment geen concreet adres in Griekenland waar zij zich opnieuw zou kunnen laten registreren. Zij heeft er nooit effectief één gehad. Zelfs indien zij ooit beschikte over een adres, moet worden vastgesteld dat dit adres niet meer actueel of effectief kan zijn, aangezien de verzoekende partij momenteel in België verblijft. Griekenland werd hierover uitdrukkelijk geïnformeerd door het CGVS in het kader van de vraag naar haar status. Verzoeker verwijst naar krantenartikelen betreffende de huisvestingsproblematiek voor asielzoekers in Griekenland.

Verder verwijst verzoeker naar persartikelen over inbreuken van Griekenland op het internationaal en Europees recht. Daarbij wordt vermeld dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens op 7 januari 2025 voor het eerst Griekenland veroordeeld heeft met betrekking tot de pushbacks, waarvan het gebruik *prima facie* als systematisch werd bevonden. Verzoeker citeert uit bijkomende persartikelen hierover.

In deze context vreest de verzoekende partij te worden uitgewezen. Zij voelt zich in Griekenland niet veilig. Deze vrees hangt nauw samen met haar psychische problematiek, die op elk moment kan escaleren. De gedachte dat zij kan worden opgebeld met het bericht dat haar gezin omgekomen is door bombardementen, honger of gebrek aan zorg, is permanent aanwezig en beheerst haar dag en nacht op

obsessieve wijze. Zij slaapt nauwelijks, wat uiteraard een impact heeft op haar dagelijks functioneren en prestaties.

In het licht van de situatie in Griekenland, waar informeel werk reeds de regel is en waar het aanbod van arbeidskrachten de vraag overstijgt, bestaat er in de praktijk geen plaats voor personen met verminderde mentale of fysieke mogelijkheden. Dit fenomeen wordt versterkt doordat Griekenland een transitzone blijft, met als gevolg dat werkgevers steeds nieuwe mensen vinden die bereid zijn te werken zonder enige naleving van de wetgevingen inzake veiligheid en sociale minimumvoorwaarden.

Verzoeker verwijst verder naar krantenartikelen over de situatie van vluchtelingen in Griekenland. Hieruit moet worden geconcludeerd dat Griekenland het interstatelijk vertrouwensbeginsel schendt en geen wederzijds vertrouwen meer verdient. Verzoeker verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad.

Verzoeker legt het AIDA-verslag Griekenland van 2023 neer en licht de inhoud toe. Daarnaast blijkt uit het recent verschenen AIDA-verslag van 16 september 2025 dat er geen enkele verbetering is opgetreden in de situatie van asielzoekers en personen met internationale bescherming, integendeel, er wordt melding gemaakt van verdere verslechtering. Verzoeker verwijst tevens naar het RSA-verslag van 2022.

Uit de eigen informatie van het CGVS blijkt dat medische hulp niet rechtstreeks toegankelijk is, maar dat een medische afspraak in een openbaar ziekenhuis weken tot zelfs maanden kan duren. Dit betekent concreet dat zonder dergelijke afspraak, personen die internationale bescherming genieten geen toegang hebben tot hun noodzakelijke geneesmiddelen. Het Diotima-rapport, dat dateert uit dezelfde periode als het CGVS-rapport over gezondheidszorg, bevestigt dat het gebrek aan documenten de toegang tot medische hulpverlening *de facto* onmogelijk maakt.

Verzoeker brengt updates van het AIDA-rapport bij. Dat deze rapporten de moeilijkheden bij het verkrijgen van juridische documenten bevestigen. Dat wordt bevestigd dat de procedure voor het verkrijgen van (de vernieuwing van) de identiteitskaart, die noodzakelijk is om toegang te hebben tot het minste recht, altijd een hindernissenparcours is, waarbij met name het ontbreken van een permanente verblijfplaats het verkrijgen van de "ADET" (verblijfsvergunning) verhindert.

Dat aangezien de aanvrager geen vaste verblijfplaats heeft – en ze is niet voor niets in België – ze moeilijkheden zal ondervinden bij het verkrijgen of vernieuwen van haar identiteitskaart, wat zou betekenen dat ze geen toegang zal hebben tot de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg. Dat deze problemen ook betrekking hebben op degenen die terugkeren uit andere Europese landen. Dat in het rapport wordt aangegeven dat de wachttijden voor de vernieuwing of hernieuwing van de ADET voor begunstigden die in de afgelopen maanden uit andere Europese landen zijn teruggekeerd, worden verlengd tot 9 maanden tot 1 jaar. Dat bovendien, zelfs voor degenen die het geluk hebben een tijdelijk document te kunnen krijgen, de situatie hopeloos blijft. Dezen krijgen een certificaat van aanvraag, maar: *"In de praktijk hebben begunstigden van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die in afwachting van de verlenging van hun verblijfsvergunning in het bezit zijn van dit document, te maken gehad met belemmeringen bij de toegang tot diensten zoals sociale zekerheid, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt"*.

Verzoeker zet de AIDA- en RSA-rapporten verder uitgebreid uiteen wat betreft de terugkeer naar Griekenland na verblijf in andere Europese landen en de moeilijkheden die hiermee gepaard gaan, waaronder racisme en discriminatie. Verzoeker was hier het slachtoffer van in Griekenland.

Verzoeker citeert uit OSAR.

Verzoeker wijst op de situatie in Gaza en zet deze uitgebreid uiteen aan de hand van krantenartikelen.

Dat verzoeker dus van mening is dat hem in de eerste plaats de vluchtelingenstatus moet worden verleend. Subsidiair is hij van mening dat hem subsidiaire bescherming moet worden verleend, gelet op de algemene situatie in zijn land van herkomst.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- medisch attest dokter L. F. van 1 augustus 2025 (stuk 3);
- psychologisch attest L. R. van 3 maart 2025 (stuk 4);
- psychologisch attest L. R. van 1 augustus 2025 (stuk 5);
- CERD-rapport van 24 december 2024 (stuk 6);
- RSA-rapport van maart 2025 (stuk 7);
- Ministerie van Buitenlandse zaken Nederland, *"Verslag feitenonderzoek naar Statushouders in Griekenland"* van september 2024 (stuk 8).

3.1.3. In een aanvullende nota van 12 december 2025 brengt verzoeker algemene informatie bij over de situatie in Griekenland, alsook:

- Brief van november 2025 van Griekse NGO's aan het CGVS (stuk 1);
- RSA-rapport van maart 2025 (stuk 2);
- Nota "*duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A*" van het CGVS van 17 november 2025 (stuk 3);
- Medisch attest van 31 oktober 2025 met verwijzing naar een neuroloog (stuk 4).

3.1.4. In een aanvullende nota van 9 december 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het AIDA/ECRE-rapport, "*Country Report: Greece. Update 2023*" van juni 2024;
- het AIDA/ECRE-rapport, "*Country Report : Greece. Update 2024*" van september 2025;
- "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- het RSA/PRO ASYL-rapport, "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van maart 2024;
- het RSA-rapport, "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van maart 2025;
- "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van de Europese Commissie van april 2025;
- COI Focus, "*Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*" van Cedoca van september 2025;
- Duitse en Zwitserse rechtspraak.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie,*".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*" (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3.1. Verzoeker, aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*" van 11 september 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 26 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 25 oktober 2026. Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument dat geldig is tot 27 januari 2029 (Documenten, stuk 5, nr. 1; Landeninformatie, nr. 1, Antwoord Griekse Asieldiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 8).

3.3.2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *“Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.”*, gesteld dat:

- *“in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielsysteem [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”*,
- *“Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit systeem in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”*,
- *“Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *“alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”*;
- *“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”*;
- *“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”*.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat *“alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, *“QY t. Bondsrepubliek Duitsland”*, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse

Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen, waaronder Human Rights Watch rapport van 2024, het CERD-rapport van december 2024, het OSAR-rapport van oktober 2024 en informatie van UNHCR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.4. Verzoeker slaagt er *in casu* niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

3.3.5. Verzoeker, een 20-jarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Verzoeker verklaart migraine en trillingen te ervaren, maar heeft hiervoor in Gaza noch in Griekenland diagnostisch onderzoek laten verrichten. In het opvangcentrum in Griekenland werden hem pijnstillers gegeven, maar er werd nooit een structurele medische opvolging of diagnose vastgesteld. Het meest recente medisch attest van dokter L.F., van 31 oktober 2025, dat verzoeker neerlegt, bevestigt dat verzoeker lijdt aan herhaalde migraine, dat een medicamenteuze behandeling reeds werd opgestart (in eerste lijn ibuprofen, dafalgan of excedryn en daarnaast ook propanolol), en dat een neurologisch bilan gepland is (aanvullende nota verzoeker van 12 december 2025, stuk 4). Uit dit attest blijkt echter geen bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen die niet toegankelijk is in Griekenland. Er wordt evenmin een diagnose gesteld die wijst op invaliditeit of structurele onmogelijkheid om zelfstandig te functioneren.

Wat betreft zijn mentale toestand blijkt uit de door de verzoeker neergelegde psychologische attesten van L.R. van 3 maart 2025 en 1 augustus 2025 dat hij psychische klachten en symptomen van stress en angst ervaart, en dat er een therapeutisch traject is opgestart met de intentie een mogelijke posttraumatische stressstoornis (PTSS) verder te onderzoeken. De attesten beschrijven echter slechts het begin van begeleiding en maken geen melding van enige medicatie of behandeling die hij hiervoor moet volgen. Hoewel een attest aangeeft dat verzoeker voldoet aan de criteria van PTSS, blijkt daaruit niet dat hij een ernstige, complexe of intensieve behandeling nodig heeft die uitsluitend in België toegankelijk is. Evenmin

tonen de attesten aan dat verzoeker niet zelfstandig kan functioneren of dat zijn dagelijkse levensbehoeften niet kunnen worden voldaan. Het medische attest dat verzoeker neerlegde in zijn aanvullende nota van 12 december 2025, dat medicatie voorschrijft voor zijn migraine en een doorverwijzing bevat naar de neuroloog, is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De bestreden beslissing stelde aldus eveneens terecht vast dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.6. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-kaart beschikt tot 25 oktober 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

3.3.7. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. De Raad verwijst naar de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent:

“2. U heeft een uiterst korte tijd in Griekenland doorgebracht:

U verklaart op 26 juni 2023 in Griekenland te zijn toegekomen en daar op 23 april 2024 te zijn vertrokken (CGVS, p.6). Bij de Griekse asiendiensten verklaarde u echter op 26 september 2023 het land te zijn binnengekomen (bijlage, p.4), wat een waarschijnlijker datum is gezien u daar op 4 oktober 2023 internationale bescherming heeft aangevraagd (bijlage 1).

Ervan uitgaand dat u op 26 juni in Griekenland bent toegekomen en op 23 april bent vertrokken, betekent dit dat u amper tien maanden in Griekenland heeft doorgebracht. Ervan uitgaand dat u op 26 september 2023 in Griekenland bent toegekomen, betekent dit dat u slechts zeven maanden in Griekenland heeft verbleven. U geeft echter aan dat u ongeveer twee maanden in het opvangcentrum heeft verbleven vooraleer u daar werd buitengezet omdat u een verblijfsvergunning had, waardoor gesteld kan worden dat u in totaal slechts acht of vijf maanden met verblijfspapieren in Griekenland heeft doorgebracht.

Het spreekt voor zich dat u zich na een dermate korte tijd nog geen wegwijs kon maken in uw nieuw gastland. De vaststelling dat u na een dermate korte tijd tot de conclusie kwam dat het onmogelijk voor u was om een leven in Griekenland op te bouwen getuigt van een weinig oprechte motivatie ter uwer zijde om zich daar te integreren.

3. Werkgelegenheid in Griekenland: U geeft aan dat u twee maanden in Griekenland heeft gewerkt als sinaasappelplukker (CGVS, p.10-p.11). U verklaart dat u nooit naar andere jobs heeft gezocht gezien iemand u zei dat u een AMKA en AFM nodig had om te mogen werken. U stelt dat u niet wist hoe deze documenten moest aanmaken en dat u toen minderjarig was (CGVS, p.11). U verklaart dat u “niets” deed in de dagen dat u niet werkte (CGVS, p.12).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij de Griekse autoriteiten aangaf geboren te zijn op [...]december 2004, in plaats van [...]december 2005 zoals u in België verklaarde (zie bijlage). Volgens de geboortedatum die u in Griekenland aangaf was u dan ook meerderjarig gedurende uw tijd in Griekenland en zou van u dus ook verwacht mogen worden dat u zich daar toen naar gedroeg, zoals bijvoorbeeld het in orde brengen van de nodige documenten om te mogen werken in Griekenland. Verder werd hierboven reeds aangehaald dat, gezien u na 31 december 2020 in Griekenland internationale bescherming heeft aangevraagd, u weldegelijk over een AFM kon beschikken in Griekenland. Ten slotte dient vastgesteld te worden dat u klaarblijkelijk geen enkele poging heeft ondernomen om buiten uw werk als sinaasappelplukker een stabiele inkomstenbron te vinden in Griekenland. U toont bijgevolg niet aan dat u geen werk in Griekenland kon

vinden omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen. Het spreekt immers voor zich dat u geen werk kan vinden indien u hier niet om zoekt.

4. Huisvesting in Griekenland:

U geeft aan dat u na uw vertrek uit het opvangcentrum in Griekenland twee à drie maanden op straat heeft geslapen vooraleer u onderdak vond bij uw werkgever (CGVS, p.10). U stelt dat u geen woonplek probeerde te zoeken omdat u geen geld had en dat u de Griekse autoriteiten eveneens geen hulp heeft gevraagd gezien u niet wist waar u dit moest doen (CGVS, p.10).

Zoals hierboven reeds besproken toont u niet aan dat u geen inkomen in Griekenland had omwille van redenen buiten uw eigen wil om. Uit uw verklaringen blijkt dat het gegeven dat u geen woonplek in Griekenland had daar volledig uit voortvloeit. Tevens heeft u geen enkele stap ondernomen om hulp van de Griekse autoriteiten te bekomen met betrekking tot huisvesting. Bijgevolg toont u niet aan dat u geen stabiel onderdak in Griekenland kon bekomen omwille van redenen die buiten uw eigen wil om lagen.

5. Medische zorgen in Griekenland en zelfredzaamheid: U geeft aan dat u reeds in Gaza last had van migraine en trillingen in uw benen en handen (CGVS, p.9-p.10; verklaringen DVZ eerste verzoek, punt 29). U stelt dat de trillingen in uw benen en handen niet gelinkt zijn aan uw migraine (CGVS, p.10). U heeft in Gaza nooit enige stappen ondernomen betreffende de trillingen in uw benen en handen (CGVS, p.10). In België bent u met deze klachten naar de dokter in het opvangcentrum geweest, deze heeft u medicatie voorgeschreven maar u ervaart nog steeds klachten. U bent momenteel aan het wachten op een afspraak met de neuroloog (CGVS, p.12). U legt geen medische attesten neer ter staving van deze klachten.

Toen u deze medische klachten ging melden bij werknemers in het Grieks opvangcentrum gaven ze u pijnstillers (CGVS, p.9-p.10). Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat u met uw medische klachten naar de Griekse autoriteiten ging en dat deze u medicatie gaven, ondanks dat deze (initiële) behandeling al-dan-niet ontoereikend was. Eenmaal u buiten het opvangcentrum was verklaart u éénmaal naar een Grieks ziekenhuis te zijn geweest. U stelt dat men u daar enkel tegen betaling wou helpen en dat u uw medische zorgen niet kon betalen (CGVS, p.12)."

"U legt geen medische attesten neer ter staving van de trillingen in uw benen en handen en uw migraine, waardoor deze zelfverklearde problemen als niet meer dan blote beweringen kunnen worden gezien. Verder toont u niet aan dat u omwille van deze medische klachten enige intensieve of complexe behandeling dient te volgen die in Griekenland niet voorhanden zou zijn.

U geeft eveneens aan dat u aan psychische klachten leidt zoals trauma, angst, slaapproblemen en stressproblemen (CGVS, p.13). U bent in België in behandeling bij een psycholoog (CGVS, p.13). U legt psychische attesten neer ter staving van uw klachten (document 2). In deze attesten geeft uw psycholoog aan dat u aan PTSD leidt en dat u de problemen ondervindt die u heeft beschreven. Er dient echter opgemerkt te worden dat uw psychische attesten geen melding maken van enige medicatie of behandeling die u omtrent deze diagnose dient te volgen. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u omwille van uw PTSD een zware, complexe of intensieve behandeling nodig zou hebben die in Griekenland niet voorhanden is.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

6. Kennis van de Griekse taal:

U geeft aan geen Grieks te kunnen spreken (CGVS, p.11). Gevraagd of u ooit enige poging heeft ondernomen om Grieks te leren, stelt u dat er geen scholen waren en dat het via uw gsm niet lukte omdat u niet altijd verbinding had toen u op straat sliep (CGVS, p.11).

Er dient opgemerkt te worden dat het aanleren van een nieuwe taal geen automatische verplichting is die het gastland toekomt. Er mag van een erkende vluchteling verwacht worden dat deze de nodige stappen onderneemt om zich de taal van zijn nieuw gastland eigen te maken, ondanks dat het aanleren van een nieuwe taal vanzelfsprekend niet makkelijk is. De vaststelling dat u gedurende uw tien à zeven maanden in Griekenland geen enkele stap heeft ondernomen om Grieks te leren wijst wederom op een weinig oprechte motivatie ter uwer zijde om zich te integreren en een leven op te bouwen in Griekenland."

3.3.8. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te

gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt tot 25 oktober 2026.

3.3.9. Waar verzoeker nog gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. De Raad benadrukt hierbij dat een persoonlijke negatieve ervaring met de politie niet automatisch betekent dat de autoriteiten in Griekenland niet in staat zijn om passende bescherming te bieden.

3.3.10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.11. In de mate verzoeker wijst op het risico op *refoulement* en rechtspraak van het EHRM waarbij Griekenland hiervoor veroordeeld werd, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op *refoulement* bestaat.

3.1.12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP